

Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

► **B**

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/1104

av den 24 juni 2016

om genomförande av ett fördjupat samarbete på området för domstols behörighet, tillämplig lag samt erkännande och verkställighet av domar i mål om förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap

(EUT L 183, 8.7.2016, s. 30)

Rättad genom:

► **C1** Rättelse, EUT L 113, 29.4.2017, s. 62 (2016/1104)

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/1104

av den 24 juni 2016

om genomförande av ett fördjupat samarbete på området för domstols behörighet, tillämplig lag samt erkännande och verkställighet av domar i mål om förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap.

Den ska inte tillämpas på skattefrågor, tullfrågor eller förvaltningsrättsliga frågor.

2. Denna förordning är inte tillämplig på

- a) partners rättskapacitet eller rättsliga handlingsförmåga,
- b) förekomsten, giltigheten eller erkännandet av ett registrerat partnerskap,
- c) underhållsskyldighet,
- d) arv efter avliden partner,
- e) social trygghet,
- f) rätten, vid upplösning eller annullering av ett registrerat partnerskap, till överföring eller justering partner emellan av ålders- eller sjukpensionsrättigheter som har förvärvats under det registrerade partnerskapet och som inte har genererat någon pensionsinkomst under det registrerade partnerskapet,
- g) frågor som rör karaktären hos sakrätter och
- h) registrering i ett register över rättigheter i fast eller lös egendom, inbegripet de rättsliga kraven för en sådan registrering, och verkningarna av en registrering eller utebliven registrering av sådana rättigheter i ett register.

Artikel 2

Behörighet i frågor som rör de förmögenhetsrättsliga verkningarna av registrerade partnerskap inom medlemsstaterna

Denna förordning ska inte påverka behörighet som medlemsstaternas myndigheter har när det gäller att handlägga frågor rörande förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap.

▼B

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning avses med
 - a) *registrerat partnerskap*: lagstadgad samlevnadsform mellan två personer, vilkens registrering är obligatorisk enligt den lagen och vilken uppfyller den lagens formella krav i fråga om instiftande,
 - b) *förmögenhetsrättsliga verkningar av ett registrerat partnerskap*: den uppsättning regler som rör partners förmögenhetsförhållanden, sinsemellan och i förhållande till tredje man, som en följd av partnerskapet eller dess upplösning,
 - c) *partnerskapsförord*: varje avtal mellan partner eller blivande partner varigenom dessa reglerar de förmögenhetsrättsliga verkningarna av sitt registrerade partnerskap,
 - d) *officiell handling*: en handling i en fråga om de förmögenhetsrättsliga verkningarna av ett registrerat partnerskap som formellt har upprättats eller registrerats som en officiell handling i en medlemsstat och vars äkthet
 - i) avser den officiella handlingens underskrift och innehåll, och
 - ii) har bestyrkts av en offentlig myndighet eller av en annan för detta bemyndigad myndighet i ursprungsmedlemsstaten,
 - e) *dom*: varje avgörande om förmögenhetsrättsliga verkningar av ett registrerat partnerskap som har meddelats av en domstol i en medlemsstat, oavsett dess rubricering, inbegripet en domstolstjänstemans beslut i fråga om rättegångskostnader,
 - f) *förlikning inför domstol*: en förlikning i en fråga som rör de förmögenhetsrättsliga verkningarna av ett registrerat partnerskap vilken har godkänts av en domstol eller ingåtts inför en domstol under förfarandet,
 - g) *ursprungsmedlemsstat*: den medlemsstat där domen har meddelats, där den officiella handlingen har upprättats eller där förlikningen inför domstol har godkänts eller ingåtts,
 - h) *verkställande medlemsstat*: den medlemsstat där erkännande och/eller verkställighet av domen, den officiella handlingen eller förlikningen inför domstol begärs.
2. I denna förordning avses med *domstol* alla rättsliga myndigheter och alla andra myndigheter och rättstillämpare som har behörighet i frågor rörande förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap och som utövar rättsliga funktioner eller agerar genom delegering av befogenheter från en rättslig myndighet eller under dess kontroll, under förutsättning att sådana andra myndigheter och rättstillämpare garanterar opartiskhet och samtliga parter rätt att bli hörda och under förutsättning att deras domar enligt lagen i den medlemsstat där de är verksamma
 - a) kan bli föremål för överklagande eller förnyad prövning vid en rättslig myndighet, och
 - b) har liknande giltighet och verkan som en dom av en rättslig myndighet i samma fråga.

▼B

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de andra myndigheter och rättstillämpare som avses i första stycket i enlighet med artikel 64.

KAPITEL II

DOMSTOLS BEHÖRIGHET*Artikel 4***Behörighet om en av partnerna har avlidit**

Om talan väcks vid en domstol i en medlemsstat i frågor rörande arvet efter en registrerad partner enligt förordning (EU) nr 650/2012 ska domstolarna i den staten vara behöriga att avgöra frågor rörande förmögenhetsrättsliga verkningar av det registrerade partnerskapet som uppstår i samband med detta arvsmål.

*Artikel 5***Behörighet vid upplösning eller annullering**

1. Om talan väcks om upplösning eller annullering av ett registrerat partnerskap vid en domstol i en medlemsstat ska domstolarna i den staten vara behöriga att avgöra frågor rörande förmögenhetsrättsliga verkningar av det registrerade partnerskapet som uppstår i samband med detta mål om upplösning eller annullering, förutsatt att partnerna har avtalat om detta.

2. Om det avtal som avses i punkt 1 i denna artikel ingås innan talan väcks vid domstolen om frågor rörande de förmögenhetsrättsliga verkningarna av det registrerade partnerskapet, ska avtalet uppfylla kraven i artikel 7.

*Artikel 6***Behörighet i övrigt**

Om ingen domstol i en medlemsstat är behörig enligt artikel 4 eller 5, eller i andra fall än de som föreskrivs i de artiklarna, ska behörighet att avgöra frågor rörande förmögenhetsrättsliga verkningar av ett registrerat partnerskap gälla för domstolarna i den medlemsstat

- a) på vars territorium partnerna har hemvist vid den tidpunkt då talan väcks eller, om detta alternativ inte är tillämpligt,
- b) på vars territorium partnerna senast hade hemvist, i den mån någon av dem fortfarande är bosatt där vid den tidpunkt då talan väcks eller, om detta alternativ inte är tillämpligt,
- c) på vars territorium svaranden har hemvist vid den tidpunkt då talan väcks eller, om detta alternativ inte är tillämpligt,
- d) där båda partnerna är medborgare vid den tidpunkt då talan väcks eller, om detta alternativ inte är tillämpligt,

▼B

e) enligt vars lag det registrerade partnerskapet ingicks.

*Artikel 7***Val av domstol**

1. I fall som omfattas av artikel 6 får parterna avtala om att domstolarna i den medlemsstat vars lag är tillämplig enligt artikel 22 eller 26.1, eller domstolarna i den medlemsstat enligt vars lag det registrerade partnerskapet ingicks, ska ha exklusiv behörighet att avgöra frågor rörande de förmögenhetsrättsliga verkningarna av deras registrerade partnerskap.

2. Det avtal som avses i punkt 1 ska vara skriftligt samt daterat och undertecknat av parterna. Ett elektroniskt meddelande som möjliggör en varaktig dokumentation av avtalet ska anses vara likvärdigt med ett skriftligt meddelande.

*Artikel 8***Behörighet grundad på att svaranden går i svaromål**

1. Utöver den behörighet som följer av andra bestämmelser i denna förordning, är en domstol i en medlemsstat vars lag är tillämplig enligt artikel 22 eller artikel 26.1, och som svaranden går i svaromål inför, behörig. Detta gäller dock inte om svaranden gick i svaromål för att bestrida domstolens behörighet eller i fall som omfattas av artikel 4.

2. Innan domstolen förklarar sig behörig enligt punkt 1 ska den säkerställa att svaranden har informerats om sin rätt att bestrida domstolens behörighet och om följderna av att gå i svaromål respektive inte gå i svaromål.

*Artikel 9***Alternativ behörighet**

1. Om en domstol i medlemsstaten som är behörig enligt artikel 4, 5 eller 6 a, b, c eller d anser att domstolslandets lag inte medger registrerade partnerskap får domstolen förklara sig obehörig. Om domstolen väljer att förklara sig obehörig ska den göra så utan oskäligt dröjsmål.

2. Om den domstol som avses i punkt 1 i denna artikel förklarar sig obehörig och om parterna har avtalat om att ge domstolarna i någon annan medlemsstat behörighet i enlighet med artikel 7 ska behörighet att avgöra frågor rörande förmögenhetsrättsliga verkningar av det registrerade partnerskapet gälla för domstolarna i den medlemsstaten.

I andra fall ska behörighet att avgöra frågor om de förmögenhetsrättsliga verkningarna av det registrerade partnerskapet gälla för domstolarna i någon annan medlemsstat enligt artikel 6 eller 8.

▼B

3. Denna artikel ska inte tillämpas när parterna har erhållit upplösning eller annullering av ett registrerat partnerskap som kan erkännas i domstolsmedlemsstaten.

*Artikel 10***Subsidiär behörighet**

Om ingen domstol i en medlemsstat är behörig enligt artikel 4, 5, 6, 7 eller 8, eller om samtliga domstolar har förklarat sig obehöriga enligt artikel 9 och ingen domstol i en medlemsstat är behörig enligt artikel 6 e, 7 eller 8, ska domstolarna i en medlemsstat vara behöriga, om fast egendom som tillhör den ena av eller båda parterna är belägen på denna medlemsstats territorium; i sådant fall ska den domstol vid vilken talan väckts dock endast ha behörighet att avgöra frågor rörande denna fasta egendom.

*Artikel 11***Forum necessitatis**

Om ingen domstol i en medlemsstat är behörig enligt artikel 4, 5, 6, 7, 8 eller 10, eller om samtliga domstolar har förklarat sig obehöriga enligt artikel 9 och ingen domstol i en medlemsstat är behörig enligt artikel 6 e, 7, 8 eller 10, kan domstolarna i en medlemsstat i undantagsfall avgöra mål rörande de förmögenhetsrättsliga verkningarna av ett registrerat partnerskap, om ett förfarande inte rimligen kan inledas eller genomföras eller skulle vara omöjligt i ett tredjeland till vilket målet har nära anknytning.

Målet måste ha tillräcklig anknytning till den medlemsstat i vilken talan väcks.

*Artikel 12***Behörighet vid genkäromål**

Den domstol vid vilken ett mål pågår enligt artikel 4, 5, 6, 7, 8, 10 eller 11 ska även vara behörig att avgöra ett genkäromål, om det omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

*Artikel 13***Begränsade förfaranden**

1. När kvarlåtenskapen efter en avliden vars arv regleras av förordning (EU) nr 650/2012 omfattar tillgångar som är belägna i ett tredjeland får den domstol vid vilken talan har väckts beträffande de förmögenhetsrättsliga verkningarna av ett registrerat partnerskap, på begäran av en av parterna, besluta att inte avgöra frågor om en eller flera sådana tillgångar om det kan antas att dess dom med avseende på dessa tillgångar inte kommer att erkännas och, i tillämpliga fall, inte kommer att förklaras vara verkställbar i detta tredjeland.

2. Punkt 1 ska inte påverka parternas rätt att begränsa föremålet för talan i enlighet med lagen i den medlemsstat där den domstol vid vilken talan har väckts är belägen.

▼B*Artikel 14***Väckande av talan vid domstol**

Vid tillämpningen av detta kapitel ska talan anses ha väckts vid en domstol

- a) när stämningsansökan eller motsvarande handling har ingetts till domstolen, förutsatt att sökande inte därefter har underlåtit att vidta de mått och steg som denne var skyldig att vidta för att få delgivningen av svaranden verkställd,
- b) om delgivning av handlingen ska ske innan handlingen ges in till domstolen, när den tas emot av den myndighet som är ansvarig för delgivningen, förutsatt att sökanden inte därefter har underlåtit att vidta de mått och steg som denne var skyldig att vidta för att få handlingen ingiven till domstolen, eller
- c) om förfarandet inleds på initiativ av domstolen, när domstolen fattar beslut om att inleda förfarandet eller, om något sådant beslut inte krävs, när domstolen registrerar målet.

*Artikel 15***Prövning av behörighetsfrågan**

Om talan som väcks vid en domstol i en medlemsstat avser en fråga rörande de förmögenhetsrättsliga verkningarna av ett registrerat partnerskap som domstolen inte är behörig att ta upp enligt denna förordning, ska domstolen självständigt förklara sig obehörig.

*Artikel 16***Prövning av frågan om målet kan tas upp**

1. Om en svarande som har hemvist i en annan stat än den medlemsstat där talan väcktes inte går i svaromål, ska den domstol som har behörighet enligt denna förordning förklara målet vilande till dess att det har klarlagts att svaranden har haft möjlighet att ta del av stämningsansökan eller motsvarande handling i tid för att kunna förbereda sitt svaromål eller att alla nödvändiga åtgärder i detta syfte har vidtagits.
2. I stället för punkt 1 i denna artikel ska artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 ⁽¹⁾ gälla, om stämningsansökan eller en motsvarande handling måste översändas från en medlemsstat till en annan i enlighet med den förordningen.
3. Om bestämmelserna i förordning (EG) nr 1393/2007 inte är tillämpliga ska artikel 15 i Haagkonventionen av den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur gälla, om stämningsansökan eller motsvarande handling måste översändas till utlandet i enlighet med den konventionen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ("delgivning av handlingar") och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 (EUT L 324, 10.12.2007, s. 79).

▼B*Artikel 17***Litispens**

1. Om talan väcks vid domstolar i olika medlemsstater rörande samma sak och målen gäller samma parter, ska varje domstol utom den vid vilken talan först väcktes självant förklara målet vilande till dess att det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig.

2. I sådana fall som avses i punkt 1 ska, på begäran av en domstol vid vilken talan väckts i tvisten, en annan domstol vid vilken talan har väckts utan dröjsmål underrätta den första domstolen om vilket datum talan väcktes.

3. Om det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väcktes är behörig, ska övriga domstolar självant förklara sig obehöriga till förmån för den domstolen.

*Artikel 18***Käromål som har samband med varandra**

1. Om käromål som har samband med varandra prövas vid domstolar i olika medlemsstater, får varje domstol utom den vid vilken talan först väckts förklara målet vilande.

2. Om de käromål som avses i punkt 1 prövas i första instans får varje domstol, utom den vid vilken talan först väckts, också förklara sig obehöriga på begäran av en av parterna, om den domstol vid vilken talan först väckts är behörig att pröva de berörda käromålen och dess lag tillåter förening av dessa.

3. Vid tillämpningen av denna artikel ska käromål anses ha samband med varandra om de har en sådan anknytning till varandra att en gemensam handläggning och dom är påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen prövas i olika rättegångar.

*Artikel 19***Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder**

Ansökan om interimistiska åtgärder, inbegripet säkerhetsåtgärder, som kan vidtas enligt lagen i en medlemsstat, får göras hos domstolarna i den staten, även om domstolarna i en annan medlemsstat är behöriga att pröva målet i sak enligt denna förordning.

KAPITEL III

TILLÄMPLIG LAG*Artikel 20***Universell tillämpning**

Den lag som anvisas som tillämplig lag enligt denna förordning ska tillämpas oavsett om den är en medlemsstats lag eller inte.

▼B*Artikel 21***Den tillämpliga lagens enhetlighet**

Den lag som är tillämplig på de förmögenhetsrättsliga verkningarna av ett registrerat partnerskap ska tillämpas på alla tillgångar som är föremål för dessa förmögenhetsrättsliga verkningar, oavsett var tillgångarna är belägna.

*Artikel 22***Val av tillämplig lag**

1. Partner eller blivande partner får avtala om eller ändra tillämplig lag för de förmögenhetsrättsliga verkningarna av deras registrerade partnerskap, förutsatt att den lagen innebär att registreringen av partnerskapet medför förmögenhetsrättsliga verkningar, och att den lagen är en av följande:

- a) Lagen i den stat där partnerna eller de blivande partnerna eller den ena av dem har hemvist vid tidpunkten för avtalets ingående.
- b) Lagen i en stat där en av partnerna eller de blivande partnerna är medborgare vid tidpunkten för avtalets ingående.
- c) Lagen i den stat enligt vars lag det registrerade partnerskapet ingicks.

2. Om partnerna inte avtalar om annat ska en ändring under partnerskapet av tillämplig lag för de förmögenhetsrättsliga verkningarna av deras registrerade partnerskap endast ha framåtsyftande verkan.

3. Eventuella retroaktiva ändringar av tillämplig lag enligt punkt 2 ska inte inverka negativt på tredje mans rättigheter enligt den lagen.

*Artikel 23***Formell giltighet för avtal om val av tillämplig lag**

1. Det avtal som avses i artikel 22 ska vara skriftligt samt daterat och undertecknat av båda partnerna. Ett elektroniskt meddelande som möjliggör en varaktig dokumentation av avtalet ska anses vara likvärdigt med ett skriftligt meddelande.

2. Om lagen i den medlemsstat där båda partnerna har hemvist vid tidpunkten för avtalets ingående föreskriver kompletterande formkrav för partnerskapsförord ska dessa formkrav tillämpas.

3. Om partnerna vid tidpunkten för avtalets ingående har hemvist i olika medlemsstater och om lagarna i dessa stater föreskriver olika formkrav för partnerskapsförord ska avtalet anses giltigt till formen om det uppfyller kraven enligt lagen i någon av dessa stater.

▼B

4. Om endast en av parterna vid tidpunkten för avtalets ingående har hemvist i en medlemsstat och om denna stat föreskriver kompletterande formkrav för partnerskapsförord, ska dessa formkrav tillämpas.

*Artikel 24***Samtycke och materiell giltighet**

1. Förekomsten och giltigheten av ett lagvalsavtal eller av ett villkor i ett sådant avtal ska fastställas enligt den lag som skulle vara tillämplig på det enligt artikel 22 om avtalet eller villkoret var giltigt.

2. En partner kan dock, för att få fastställt att han inte har gett sitt samtycke, åberopa lagen i det land där han har hemvist vid den tidpunkt då talan väcks, om det framgår av omständigheterna att det inte vore rimligt att avgöra verkan av hans uppträdande enligt den lag som anges i punkt 1.

*Artikel 25***Formell giltighet för ett partnerskapsförord**

1. Partnerskapsförordet ska vara skriftligt samt daterat och undertecknat av båda parterna. Ett elektroniskt meddelande som möjliggör en varaktig dokumentation av förordet ska anses vara likvärdigt med ett skriftligt meddelande.

2. Om lagen i den medlemsstat där båda parterna har hemvist vid tidpunkten för förordets ingående föreskriver kompletterande formkrav för partnerskapsförord ska dessa formkrav tillämpas.

Om parterna vid tidpunkten för avtalets ingående har hemvist i olika medlemsstater och om lagarna i dessa stater föreskriver olika formkrav för partnerskapsförord, ska förordet anses giltigt till formen om det uppfyller kraven i lagen i någon av dessa stater.

Om endast en av parterna vid tidpunkten för förordets ingående har hemvist i en medlemsstat och om denna stat föreskriver kompletterande formkrav för partnerskapsförord, ska dessa formkrav tillämpas.

3. Om den lag som är tillämplig på de förmögenhetsrättsliga verkningarna av registrerade partnerskap föreskriver kompletterande formkrav ska dessa krav tillämpas.

*Artikel 26***Tillämplig lag vid avsaknad av lagvalsavtal**

1. Vid avsaknad av ett lagvalsavtal enligt artikel 22 ska den lag som är tillämplig på de förmögenhetsrättsliga verkningarna av ett partnerskap vara lagen i den stat enligt vars lag det registrerade partnerskapet ingicks.

▼B

2. Undantagsvis och efter ansökan av en av parterna, får den rättsliga myndighet som är behörig att avgöra frågor rörande förmögenhetsrättsliga verkningar av ett registrerat partnerskap besluta att lagen i en annan stat än den stat vars lag är tillämplig enligt punkt 1 ska reglera de förmögenhetsrättsliga verkningarna av det registrerade partnerskapet om lagen i den andra staten innebär att registrerade partnerskap medför förmögenhetsrättsliga verkningar och om den sökande kan visa

- a) parterna hade sin senaste gemensamma hemvist i den andra staten under en tidsperiod av betydande längd, och att
- b) båda parterna har förlitat sig på lagen i den andra staten för att ordna eller planera sina förmögenhetsförhållanden.

Lagen i den andra staten ska tillämpas från och med att det registrerade partnerskapet ingås, såvida inte en partner motsätter sig detta. I det senare fallet ska lagen i den andra staten gälla från och med inrättandet av parternas senaste gemensamma hemvist i den andra staten.

Tillämpningen av lagen i den andra staten ska inte inverka negativt på tredje mans rättigheter enligt den lag som är tillämplig enligt punkt 1.

Denna punkt ska inte tillämpas om parterna har ingått ett partnerskapsförord före inrättandet av sin senaste gemensamma hemvist i den andra staten.

Artikel 27

Den tillämpliga lagens räckvidd

Den lag som är tillämplig på de förmögenhetsrättsliga verkningarna av registrerade partnerskap enligt denna förordning ska bland annat reglera

- a) klassificeringen av antingen den ena partners eller båda parternas egendom i olika kategorier under och efter det registrerade partnerskapet,
- b) överföring av egendom från en kategori till en annan,
- c) den ena partners ansvar för den andra partners förpliktelser och skulder,
- d) den ena partners eller båda parternas befogenheter, rättigheter och skyldigheter när det gäller egendom,
- e) delning, fördelning eller avveckling av egendomen till följd av att det registrerade partnerskapet upplöses,
- f) effekterna av de förmögenhetsrättsliga verkningarna av registrerade partnerskap på ett rättsförhållande mellan en partner och tredje man, samt
- g) ett partnerskapsförords materiella giltighet.

▼B*Artikel 28***Rättsverkan i förhållande till tredje man**

1. Den lag som reglerar de förmögenhetsrättsliga verkningarna av ett registrerat partnerskap mellan parterna får trots vad som sägs i artikel 27 f inte åberopas av en partner gentemot en tredje man i en tvist mellan en tredje man och en av eller båda parterna, om inte tredje mannen hade kännedom om eller genom vidtagande av tillbörlig akt-samhet borde ha haft kännedom om den lagen.

2. Tredje man anses ha kännedom om den lag som är tillämplig på de förmögenhetsrättsliga verkningarna av det registrerade partnerskapet om

a) den lagen är lagen i

- i) den stat vars lag är tillämplig på transaktionen mellan en partner och tredje man,
- ii) den stat där den avtalsslutande partnern och tredje man har hemvist, eller,
- iii) om det gäller fast egendom, den stat i vilken egendomen är belägen,

eller

b) endera partnern hade uppfyllt de tillämpliga krav på kungörelse eller registrering av de förmögenhetsrättsliga verkningarna av det registrerade partnerskapet som anges i lagen i

- i) den stat vars lag är tillämplig på transaktionen mellan en partner och tredje mannen,
- ii) den stat där den avtalsslutande partnern och tredje mannen har hemvist, eller,
- iii) om det gäller fast egendom, den stat i vilken den egendomen är belägen.

3. Om den lag som är tillämplig på de förmögenhetsrättsliga verkningarna av registrerade partnerskap inte kan åberopas av en partner gentemot en tredje man enligt punkt 1 ska de förmögenhetsrättsliga verkningarna av det registrerade partnerskapet med avseende på tredje mannen regleras

a) av lagen i den stat vars lag är tillämplig på transaktionen mellan en partner och tredje mannen, eller,

b) om det gäller fast egendom eller registrerade tillgångar eller rättigheter, av lagen i den stat där egendomen är belägen eller där tillgångarna eller rättigheterna är registrerade.

*Artikel 29***Anpassning av sakrätter**

Om en person åberopar en sakrätt som denne har rätt till enligt den lag som är tillämplig på de förmögenhetsrättsliga verkningarna av ett registrerat partnerskap och denna sakrätt är okänd i lagen i den medlemsstat där rätten åberopas, ska denna sakrätt, om det är nödvändigt och i möjligaste mån, anpassas till den närmast likvärdiga rätten enligt den statens lag med beaktande av de syften och intressen som den specifika sakrätten motiveras av och av den verkan den har.

▼B

*Artikel 30***Internationellt tvingande regler**

1. Inget i denna förordning ska begränsa tillämpningen av internationellt tvingande regler i domstolslandet.

2. Internationellt tvingande regler är regler som en medlemsstat anser vara så avgörande för att skydda allmänintressen, t.ex. sin politiska, sociala och ekonomiska struktur, att landet kräver att de tillämpas vid alla situationer inom deras tillämpningsområde, oavsett vilken lag som annars ska tillämpas på de förmögenhetsrättsliga verkningarna av ett registrerat partnerskap enligt denna förordning.

*Artikel 31***Grunderna för domstolslandets rättsordning (ordre public)**

Tillämpning av en bestämmelse i lagen i en viss stat som anges i denna förordning får vägras endast om en sådan tillämpning är uppenbart oförenlig med grunderna för domstolslandets rättsordning (*ordre public*).

*Artikel 32***Uteslutande av återförvisning**

När denna förordning föreskriver att lagen i en viss stat ska tillämpas, avses gällande rättsregler i den staten, med undantag för statens internationella privaträtt.

*Artikel 33***Stater med mer än en rättsordning – territoriella lagkonflikter**

1. I de fall den bestämda lagen enligt denna förordning är lagen i en stat som omfattar flera territoriella enheter som var och en har egna rättsregler för de förmögenhetsrättsliga verkningarna av registrerade partnerskap, är det de interna lagvalsreglerna i den staten som ska avgöra vilken territoriell enhets rättsregler som ska tillämpas.

2. Om sådana interna lagvalsregler saknas ska

a) varje hänvisning till lagen i den stat som avses i punkt 1, när det gäller att fastställa tillämplig lag i enlighet med bestämmelserna om parternas hemvist, förstås som en hänvisning till lagen i den territoriella enhet där parterna har hemvist,

b) varje hänvisning till lagen i den stat som avses i punkt 1, när det gäller att fastställa tillämplig lag i enlighet med bestämmelserna om parternas medborgarskap, förstås som en hänvisning till lagen i den territoriella enhet som parterna har den närmaste anknytningen till,

▼B

- c) varje hänvisning till lagen i den stat som avses i punkt 1, när det gäller att fastställa tillämplig lag i enlighet med varje annan bestämmelse som anger andra omständigheter som anknytningskriterier, förstås som en hänvisning till lagen i den territoriella enhet där dessa omständigheter föreligger.

*Artikel 34***Stater med mer än en rättsordning – lagkonflikter avseende olika kategorier av personer**

Med avseende på en stat som har två eller flera rättsordningar eller regelverk som är tillämpliga på olika kategorier av personer när det gäller de förmögenhetsrättsliga verkningarna av registrerade partnerskap, ska varje hänvisning till lagen i en sådan stat förstås som en hänvisning till den rättsordning eller det regelverk som ska tillämpas enligt gällande regler i den staten. I avsaknad av sådana regler ska den rättsordning eller det regelverk tillämpas som parterna har den närmaste anknytningen till.

*Artikel 35***Icke-tillämpning av förordningen på interna lagkonflikter**

En medlemsstat som omfattar flera territoriella enheter som var och en har egna rättsregler för de förmögenhetsrättsliga verkningarna av registrerade partnerskap behöver inte tillämpa denna förordning vid lagkonflikter enbart mellan lagarna i sådana enheter.

KAPITEL IV

ERKÄNNANDE, VERKSTÄLLBARHET OCH VERKSTÄLLIGHET*Artikel 36***Erkännande**

1. En dom som har meddelats i en medlemsstat ska erkännas i de andra medlemsstaterna utan att något särskilt förfarande behöver anlitas.

2. Varje berörd part som tar upp frågan om huruvida en dom ska erkännas eller inte som huvudfrågan i en tvist, kan i enlighet med förfarandena i artiklarna 44–57 ansöka om att domen ska erkännas.

3. Om frågan huruvida en dom ska erkännas uppkommer som en prejudiciell fråga vid en domstol i en medlemsstat, får den domstolen avgöra frågan om erkännande.

▼B*Artikel 37***Skäl för att vägra erkännande**

En dom ska inte erkännas om

- a) ett erkännande uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den medlemsstat där domen görs gällande,
- b) om det är en tredsdom eller en annan dom som har meddelats mot en utebliven svarande och svaranden inte har delgivits stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid och på ett lämpligt sätt för att kunna förbereda sitt svaromål, såvida inte svaranden haft möjlighet att överklaga domen men underlåtit detta,
- c) den är oförenlig med en dom som har meddelats i ett mål mellan samma parter i den medlemsstat där domen görs gällande,
- d) den är oförenlig med en dom som tidigare har meddelats i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland i ett mål mellan samma parter och rörande samma sak, om den först meddelade domen uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den medlemsstat där domen görs gällande.

*Artikel 38***Grundläggande rättigheter**

Artikel 37 i denna förordning ska tillämpas av domstolar och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna i överensstämmelse med de grundläggande principer och rättigheter som erkänns i stadgan, särskilt i artikel 21 om principen om icke-diskriminering.

*Artikel 39***Förbud mot omprövning av ursprungsdomstolens behörighet**

- 1. Behörigheten för domstolarna i ursprungsmedlemsstaten får inte omprövas.
- 2. Det som föreskrivs om grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i artikel 37 är inte tillämpligt på bestämmelserna om domstols behörighet i artiklarna 4–12.

*Artikel 40***Ingen omprövning i sak**

En dom som har meddelats i en medlemsstat får under inga omständigheter omprövas i sak.

*Artikel 41***Vilandeförklaring av mål som rör erkännande**

Om det vid en domstol i en medlemsstat görs gällande att en dom som har meddelats i en annan medlemsstat ska erkännas, får domstolen förklara målet vilande om ändring i domen har sökts genom ordinära rättsmedel i ursprungsmedlemsstaten.

▼B*Artikel 42***Verkställbarhet**

En dom som har meddelats i en medlemsstat och som är verkställbar i den staten ska kunna verkställas i en annan medlemsstat sedan domen efter ansökan från en berörd part har förklarats vara verkställbar i sist-nämnda medlemsstat i enlighet med förfarandet i artiklarna 44–57.

*Artikel 43***Fastställande av domicil**

För att i samband med förfarandet enligt artiklarna 44–57 kunna fastställa huruvida en part har domicil i den verkställande medlemsstaten, ska den domstol vid vilken talan väckts tillämpa den medlemsstatens interna lag.

*Artikel 44***Lokala domstolars behörighet**

1. En ansökan om verkställbarhetsförklaring ska göras vid den domstol eller den behöriga myndighet i den verkställande medlemsstaten som den medlemsstaten har meddelat till kommissionen i enlighet med artikel 64.
2. Den lokala behörigheten ska bestämmas efter motpartens domicil eller efter den plats där verkställighet ska ske.

*Artikel 45***Förfarande**

1. Ansökningsförfarandet ska regleras av lagen i den verkställande medlemsstaten.
2. Sökanden ska inte åläggas att ha en postadress eller ett bemyndigat ombud i den verkställande medlemsstaten.
3. Följande handlingar ska bifogas ansökan:
 - a) En kopia av domen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet ska kunna fastställas.
 - b) Det intyg som utfärdats av domstolen eller den behöriga myndigheten i ursprungsmedlemsstaten med hjälp av det formulär som utarbetats i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 67.2, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 46.

*Artikel 46***Underlåtenhet att inge intyg**

1. Om intyget enligt artikel 45.3 b inte har ingetts, kan domstolen eller den behöriga myndigheten bestämma en tid inom vilken det ska inges, eller godta en likvärdig handling eller, om tillgängliga uppgifter kan anses tillräckliga, befria sökanden från skyldigheten att ge in det.

▼B

2. Om domstolen eller den behöriga myndigheten begär det, ska en översättning eller translitterering av handlingarna ges in. Översättningen ska göras av en person som är behörig att göra översättningar i någon av medlemsstaterna.

*Artikel 47***Verkställbarhetsförklaring**

Domen ska förklaras vara verkställbar omedelbart efter fullgörandet av formaliteterna i artikel 45 utan någon förnyad prövning enligt artikel 37. I detta skede av förfarandet ska den part mot vilken verkställighet begärs inte ges tillfälle att yttra sig över ansökan.

*Artikel 48***Underrättelse om beslutet med anledning av ansökan om verkställbarhetsförklaring**

1. Sökanden ska snarast, och i enlighet med det förfarande som anges i lagen i den verkställande medlemsstaten, underrättas om det beslut som har meddelats med anledning av ansökan om verkställbarhetsförklaring.

2. Den part mot vilken verkställighet begärs ska delges verkställbarhetsförklaringen tillsammans med beslutet, såvida detta inte redan delgivits den parten.

*Artikel 49***Ansökan om ändring av beslutet med anledning av ansökan om verkställbarhetsförklaring**

1. Var och en av parterna får ansöka om ändring av beslutet med anledning av ansökan om verkställbarhetsförklaring.

2. Ansökan om ändring ska göras till den domstol som den berörda medlemsstaten har meddelat till kommissionen enligt artikel 64.

3. Ansökan om ändring ska handläggas i enlighet med de bestämmelser som gäller för kontradiktoriska förfaranden.

4. Om den part mot vilken verkställighet begärs underlåter att inställa sig vid den domstol som handlägger ansökan om ändring, ska artikel 16 tillämpas även om denna part inte har domicil i en medlemsstat.

5. Ansökan om ändring av en verkställbarhetsförklaring ska göras inom 30 dagar efter delgivningen av denna. Om den part mot vilken verkställighet begärs har domicil i en annan medlemsstat än den där verkställbarhetsförklaringen meddelades, ska fristen för att ansöka om ändring vara 60 dagar och löpa från den dag då beslutet delgavs honom, antingen personligen eller i hans bostad. Fristen får inte förlängas på grund av långt avstånd.

▼B*Artikel 50***Talan mot avgörandet med anledning av ansökan om ändring**

Mot det avgörande som meddelas med anledning av att ändringen har sökts får talan föras endast genom det förfarande som den berörda medlemsstaten har meddelat till kommissionen i enlighet med artikel 64.

*Artikel 51***Avslag på en ansökan om verkställbarhetsförklaring eller upphävande av verkställbarhetsförklaringen**

Den domstol vid vilken talan förs enligt artikel 49 eller 50 får avslå en ansökan om verkställbarhetsförklaring eller upphäva verkställbarhetsförklaringen endast på någon av de grunder som anges i artikel 37. Den ska meddela sitt avgörande utan dröjsmål.

*Artikel 52***Vilandeförklaring av mål**

Den domstol vid vilken talan förs enligt artikel 49 eller 50 ska på begäran av den part mot vilken verkställighet begärs förklara målet vilande om verkställigheten av domen skjuts upp i ursprungsmedlemsstaten på grund av att talan mot domen har förts.

*Artikel 53***Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder**

1. Om en dom ska erkännas i enlighet med detta kapitel, ska ingenting hindra sökanden från att begära interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, enligt lagen i den verkställande medlemsstaten, utan att det krävs någon verkställbarhetsförklaring enligt artikel 47.

2. En verkställbarhetsförklaring ska enligt lag medföra att säkerhetsåtgärder får vidtas.

3. Så länge den i artikel 49.5 angivna fristen för att ansöka om ändring av verkställbarhetsförklaringen inte har löpt ut och intill dess att beslut har meddelats med anledning av ansökan om ändring, får inga andra åtgärder för verkställighet än säkerhetsåtgärder vidtas mot egendom som tillhör den part mot vilken verkställighet begärs.

*Artikel 54***Partiell verkställbarhet**

1. Om en dom omfattar flera yrkanden och verkställbarhetsförklaringen inte kan meddelas för domen i dess helhet, ska domstolen eller den behöriga myndigheten meddela den i fråga om ett eller flera av dem.

2. Sökanden kan begära en verkställbarhetsförklaring som är begränsad till delar av en dom.

▼B*Artikel 55***Rättshjälp**

Om sökanden i ursprungsmedlemsstaten helt eller delvis hade rättshjälp eller var befriad från kostnader och avgifter, ska han vid en eventuell ansökan om verkställbarhetsförklaring vara berättigad till rättshjälp eller kostnads- och avgiftsbefrielse i största möjliga utsträckning enligt lagen i den verkställande medlemsstaten.

*Artikel 56***Ingen säkerhet, borgen eller deposition**

Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett dess benämning, får krävas av den part som i en medlemsstat ger in en ansökan om erkännande, verkställbarhet eller verkställighet av en dom som har meddelats i en annan medlemsstat, på den grunden att denne är utländsk medborgare eller inte har domicil eller hemvist i den verkställande medlemsstaten.

*Artikel 57***Ingen avgift eller skatt**

Ingen avgift eller skatt som är beräknad efter tvisteföremålets värde får tas ut i den verkställande medlemsstaten vid ett förfarande som avser en verkställbarhetsförklaring.

KAPITEL V

OFFICIELLA HANDLINGAR OCH FÖRLIKNINGAR INFÖR DOMSTOL*Artikel 58***Godkännande av officiella handlingar**

1. En officiell handling som har fastställts i en medlemsstat ska ha samma bevisvärde i en annan medlemsstat som den har i ursprungsmedlemsstaten eller ett bevisvärde som är så jämförbart som möjligt, under förutsättning att detta inte uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den berörda medlemsstaten.

En person som önskar använda sig av en officiell handling i en annan medlemsstat får begära att den utfärdande myndigheten i ursprungsmedlemsstaten fyller i det formulär som utarbetats i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 67.2 och anger den officiella handlingens bevisvärde i ursprungsmedlemsstaten.

2. En talan som avser en officiell handlingens äkthet ska väckas vid domstolarna i ursprungsmedlemsstaten och avgöras enligt lagen i den staten. Den officiella handling som omfattas av talan ska inte ha något bevisvärde i en annan medlemsstat innan målet har avgjorts vid den behöriga domstolen.

3. En talan som avser rättshandlingar eller rättsliga förhållanden som fastställts i en officiell handling ska väckas vid de domstolar som är behöriga enligt denna förordning och ska avgöras i enlighet med tillämplig lag enligt kapitel III. Den officiella handling som omfattas av en talan ska inte ha något bevisvärde i en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten i den relevanta frågan innan talan har avgjorts vid den behöriga domstolen.

▼B

4. Om utgången av ett mål som handläggs vid en domstol i en medlemsstat är avhängig av en prejudiciell fråga rörande de rättshandlingar eller rättsliga förhållanden som fastställts i en officiell handling i frågor rörande förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap ska den domstolen ha behörighet att avgöra frågan.

*Artikel 59***Officiella handlingars verkställbarhet**

1. En officiell handling som är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten ska efter ansökan från en berörd part förklaras vara verkställbar i en annan medlemsstat i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artiklarna 44–57.

2. Vid tillämpningen av artikel 45.3 b ska den myndighet som har fastställt den officiella handlingen efter ansökan från en berörd part utfärda ett intyg med hjälp av det formulär som utarbetats i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 67.2.

3. Den domstol vid vilken talan förs enligt artikel 49 eller 50 ska vägra att utfärda eller återkalla en verkställbarhetsförklaring endast om verkställighet av den officiella handlingen uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den verkställande medlemsstaten.

*Artikel 60***Verkställbarhet av förlikningar inför domstol**

1. En förlikning inför domstol som är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten ska efter ansökan från en berörd part i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artiklarna 44–57 förklaras vara verkställbar i en annan medlemsstat.

2. Vid tillämpning av artikel 45.3 b ska den domstol som godkände förlikningen, eller inför vilken den ingicks, efter ansökan från en berörd part utfärda ett intyg med hjälp av det formulär som utarbetats i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 67.2.

3. Den domstol vid vilken talan förs enligt artikel 49 eller 50 ska vägra att utfärda eller återkalla en verkställbarhetsförklaring endast om verkställighet av förlikningen inför domstol uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den verkställande medlemsstaten.

KAPITEL VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 61***Legalisering och andra liknande förfaranden**

Ingen legalisering eller annat liknande förfarande får krävas med avseende på handlingar som har utfärdats i en medlemsstat inom ramen för denna förordning.

Artikel 62

Förhållandet till gällande internationella konventioner

1. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av de bilaterala och multilaterala konventioner som en eller flera medlemsstater är part i när denna förordning antas eller tillämpningen av ett beslut enligt artikel 331.1 andra eller tredje stycket i EUF-fördraget och som gäller frågor som omfattas av denna förordning, utan att detta påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt artikel 351 i EUF-fördraget.
2. Utan hinder av punkt 1 ska denna förordning i förbindelserna mellan medlemsstaterna ha företräde framför konventioner som de slutit mellan sig i den mån konventionerna rör frågor som regleras i denna förordning.

Artikel 63

Information tillgänglig för allmänheten

Medlemsstaterna ska, i syfte att göra informationen tillgänglig för allmänheten inom ramen för det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område, förse kommissionen med en kort sammanfattning av sin nationella lagstiftning och sina nationella förfaranden rörande de förmögenhetsrättsliga verkningarna av registrerade partnerskap, inbegripet information om vilken typ av myndighet som har behörighet i frågor om de förmögenhetsrättsliga verkningarna av registrerade partnerskap och om den rättsverkan i förhållande till tredje man som avses i artikel 28.

Medlemsstaterna ska fortlöpande uppdatera denna information.

Artikel 64

Information om kontaktuppgifter och förfaranden

1. Senast den 29 april 2018 ska medlemsstaterna meddela kommissionen
 - a) de domstolar eller myndigheter som har behörighet att handlägga ansökningar om verkställbarhetsförklaring i enlighet med artikel 44.1 och ansökningar om ändring av beslut med anledning av sådana ansökningar i enlighet med artikel 49.2,
 - b) de förfaranden för talan mot det avgörande som meddelas med anledning av att ändring har sökts som avses i artikel 50.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om eventuella senare ändringar av denna information.

2. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra de uppgifter som meddelas enligt punkt 1, med undantag av adresser och andra kontaktuppgifter för de domstolar och myndigheter som avses i punkt 1 a.
3. Kommissionen ska göra all den information som meddelas enligt punkt 1 tillgänglig för allmänheten på annat lämpligt sätt, framför allt genom det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område.

▼B*Artikel 65***Upprättande och senare ändringar av den förteckning som innehåller den information som avses i artikel 3.2**

1. Kommissionen ska på grundval av underrättelserna från medlemsstaterna upprätta den förteckning över andra myndigheter och rättstillämpare som avses i artikel 3.2.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla senare ändringar av den information som denna förteckning innehåller. Kommissionen ska ändra förteckningen i enlighet därmed.
3. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen och alla senare ändringar i *Europeiska unionens officiella tidning*.
4. Kommissionen ska på varje annat lämpligt sätt offentliggöra all information som den underrättats om i enlighet med punkterna 1 och 2, särskilt genom det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område.

*Artikel 66***Upprättande och senare ändringar av de intyg och formulär som avses i artiklarna 45.3 b, 58, 59 och 60**

Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställelse och senare ändringar av de intyg och formulär som avses i artiklarna 45.3 b, 58, 59 och 60. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 67.2.

*Artikel 67***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

*Artikel 68***Översynsklausul**

1. Senast den 29 januari 2027 och därefter vart femte år ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av denna förordning. Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till ändringar av förordningen.
2. Senast den 29 januari 2024 ska kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av artiklarna 9 och 38 i denna förordning för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Denna rapport ska särskilt utvärdera i vilken omfattning dessa artiklar har säkerställt tillgången till rättslig prövning.

▼B

3. Med tanke på de rapporter som avses i punkterna 1 och 2 ska medlemsstaterna meddela kommissionen relevanta uppgifter om sina domstolars tillämpning av denna förordning.

*Artikel 69***Övergångsbestämmelser**

1. Om inte annat följer av punkterna 2 och 3 ska denna förordning endast tillämpas på rättsliga förfaranden som har inletts, på officiella handlingar som har upprättats eller registrerats och på förlikningar inför domstol som har godkänts eller ingåtts den 29 januari 2019 eller därefter.

▼C1

2. Om förfarandena i ursprungsmedlemsstaten inleddes före den 29 januari 2019 ska emellertid domar som meddelas denna dag eller därefter erkännas och verkställas i enlighet med kapitel IV, så länge de behörighetsregler som tillämpas är förenliga med dem som fastställs i kapitel II.

3. Kapitel III är endast tillämpligt på partner som registrerar sitt partnerskap eller väljer tillämplig lag för de förmögenhetsrättsliga verkningarna av det registrerade partnerskapet den 29 januari 2019 eller därefter.

▼B*Artikel 70***Ikraftträdande**

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Denna förordning ska vara tillämplig i de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete på området för domstols behörighet, tillämplig lag samt erkännande och verkställighet av domar i mål om internationella pars förmögenhetsförhållanden, som omfattar frågor om såväl makars förmögenhetsförhållanden som förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap i enlighet med bemyndigandet i beslut (EU) 2016/954.

Den ska tillämpas från och med den 29 januari 2019, med undantag för artiklarna 63 och 64, som ska tillämpas från och med den 29 april 2018, och artiklarna 65, 66 och 67, som ska tillämpas från och med den 29 juli 2016. För de deltagande medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet i enlighet med ett beslut som antagits enligt artikel 331.1 andra eller tredje stycket i EUF-fördraget är denna förordning tillämplig från och med den dag som anges i det berörda beslutet.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla deltagande medlemsstater i enlighet med fördragen.